

Draudzu dzīve

Galvas pilsētas Rīgas draudžu jaukajam pasākumam — noturēt kopējas sanāksmes — turpinoties, 16., 17. un 18. aprīlī, Savienības namā, notika plašas kristīgās atziņas izkopšanas sanāksmes.

Sanāksme bija domāta tikai baptistu draudžu locekļiem, ar īpašām ieejas kartiņām, kuras draudžu locekļi varēja saņemt pie saviem mācītājiem. Sanāksme bija radījusi Rīgas draudzēs ļoti dzīvu atsaucību un Seminara baznīcas plašās telpas katru vakaru bija pārpildītas.

Kopējs temats visiem priekšnesumiem un runām bija: „Kristīga cilvēka dzīve Bībeles gaismā“. Katru vakaru runāja trīs runātāji un ar gadījumam piemērotām dziesmām piedalījās pa vienam solistam.

16. aprīlī runāja māc. J. Riiss — Kristīgs cilvēks, kā jauns radijums, māc. R. Ekšteins — Kristīgs cilvēks un Sv. Gara kultura un māc. R. Krauze — Kristīgs cilvēks un sekošana Jēzum Kristum. Ar divām solo dziesmām sapulci kuplināja m. P. Krūms.

17. aprīlī runāja māc. A. Korps — Kristīgs cilvēks kā draudzes loceklis, māc. A. Redlihs — Kristīgs cilvēks un ģimenes dzīve un māc. V. Fetlers — Kristīgs cilvēks un pasaule. Ar solo dziesmām piedalījās m. Gailis un m. Neija.

18. aprīlī runāja māc. A. Klaupiks — Kristīgs cilvēks — vīrietis un sievietē, māc. R. Tarziers — Kristīgs cilvēks un manta un māc. K. Biķis — Kristīgs cilvēks kā Dieva liecinieks un ar solo dziesmām kalpoja br. A. Ozoliņš.

Kā jau tas redzams no galvenā, kā arī no katras atsevišķas runas temata, tad šīnī sanāksmē tika skārti ticīgu ļaužu dzīvē daži ļoti svarīgi jautājumi. Katrs no runātājiem centās sniegt to labāko no tā, kas katram no tā Kunga uzticēts. Sanāksmes norobežošana tikai draudžu locekļiem, runātājiem deva iespēju aizkustinātos jautājumus aplūkot daudz ieejošāki un runāt par tiem tiešāki, nekā tas iespējams vispārējās sapulcēs. Šāda izdevība — dzirdēt tik svarīgu jautājumu vispusīgu apgaismošanu Rīgas draudžu locekļiem bija pirmo reizi. Draudžu locekļi šīs sapulces bija pratuši ļoti novērtēt, jo, kā jau minēts, tās katru vakaru bija pārpildītas uzmanīgiem klausītājiem. No vairākām pusēm tika izteikta vēlēšanās, kaut šāda rakstura sanāksmes tiktu vēl sarīkotas.

Bez svētīgā iespaida, ko šīs sapulces deva katram apmeklētājam atsevišķi, tām bija liela nozīme arī vienības idejas veicināšanā Rīgas baptistu saimē. Draudžu locekļiem un darbiniekiem, kas tik ļoti aizņēmti katrs savā atsevišķā darbā,

bija izdevība tuvāki iepazīties ar pārējiem mūsu saimes locekļiem, dzirdēt viena otra jautājumā arī citādāku apgaismojumu un līdz ar to arī citam citu labāki saprast.

Dalībnieks.

Filadelfijas latviešu baptistu draudzē ir dažādas nozares, kas čakli strādā. Šoreiz vēlos pastāstīt par draudzes čaklāko nozari — Māsu misionēru biedrību. Pašlaik pēc skaita biedrība sevī apvieno 58 biedrenes. Kaut arī visām nav iespējams aktīvi darboties, tomēr visas čakli piedalās materiālo līdzekļu ziedošanā biedrības darbam.

Savas enerģiskās priekšnieces māsa Jūlija Egles vadībā, biedrība attīsta plašu misijas darbību. Tiek pabalstīts misijas darbs Latvijā, Indijā, Ķīnā, Lietuvā, palīdzēts trūkcietējiem Krievijā un Spānijā. Tomēr visvairāk māsām sirdis silst priekš darba dzimtenē, pie veciem ļaudīm — nespējniekiem un bāra bērniem Saulstaros.

Netiek aizmirstas arī pašu mājas un vajadzības gadījumā biedrība ir vienmēr gatava sniegt palīdzīgu roku.

Biedrības darbība izteicas kārtējā sanāksmju noturēšanā trīs reizes mēnesī. Bez tam notiek arī atklāti sarīkojumi ar kolekti zināmajam mērķim. Katra mēneša pirmās svētdienas pēcpusdienā ir darišanu stunda, tad arī biedrenēm ir iespējams ierasties lielākā skaitā. Iemesls tas, ka biedrenes dzīvo ļoti tālu, izkaisītas pa visu lielo pilsētu un pat ārpus tās. Dažām vajaga stundu, vai vairāk, laika, lai aizsniegtu baznīcu. Tānī pat laikā tiek noturēta arī jaunatnes sanāksme un padomes sēde. Tā ka gandrīz katrai ģimenei ir sava automašīna, tad visi reizā katrs var būt savā vietā.

Mēneša otrās otrdienas vakars ir veltīts lūgšanu stundai. Tur biedrenes sanāk kopā, lai kopīgās lūgšanās smeltos spēkus darbam un spētu pacelties pāri pelēkai ikdienai, pāri visam, kas dažreiz kavē darba ritmu un mazinā spēkus.

Pēdējais otrdienas vakars mēnesī ir sabiedriska rakstura, jeb rokdarbu stunda. Tas parasti tiek noturēts mājās pie biedrenēm, kuras to vēlas. Un tādu vietu netrūkst. Katra ar prieku atver sava nama durvis un parāda viesmīlību, kas ir viena no kristīgās sievietes galvenām rakstura īpašībām. Tādos vakaros māsa, sanākušas kopā, strādā rokdarbus izlozei un bazaram, kuri viens notiek pavasarī, otrs rudenī. Nama māte pacienā ar kafiju un maizītēm un tā čakli strādājot, jaukā sirsnīgā draudzībā, tiek pavadīts vakars.

Pēdējā rokdarbu stunda notika pie māsa N. Pētersones. Viņa dzīvo ārpus pilsētas un māsām